

Tisztelt Jelölő Bizottság!
Tisztelt Választmány!

A Jelölő Bizottság elnökének felkérésére készítettem el ezt a bemutatkozást a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) elnöki tisztségére. Nem könnyű magamról írni. Az elmúlt több mint huszonöt évben mindig úgy gondoltam, hogy elsősorban a munkámnak, az elért eredményeknek és azoknak a közösségeknek kell beszélniük helyettem, amelyekért dolgozhattam. Mégis úgy érzem, hogy aki egy ilyen tisztségre vállalkozik, annak nemcsak szakmai múltját, hanem azokat az értékeket és vezetői elveket is meg kell mutatnia, amelyek döntéseit vezérlik.

Ha egyetlen mondatban kellene összefoglalnom eddigi utamat, azt mondanám: a feladat mindig hamarabb talált meg, mint a tisztség. Így lettem önkéntesből egyesületi vezető, majd megyei és országos tisztségviselő. Egyik megbízatást sem terveztem előre, mindegyik mögött egy közösség bizalma és egy közös ügy szolgálata állt.

Néhány héttel ezelőtt még magam sem gondoltam volna, hogy elnök jelöltként fogok bemutatkozást írni. Az élet olyan helyzetet teremtett, amelyre előre nem lehetett készülni. Életkoromból és eddigi pályámból is nyilvánvaló, hogy nem az a cél vezérelt, hogy a MOHOSZ elnöke legyek. A jelölést megtiszteltetésnek, ugyanakkor minden eddiginél nagyobb felelősségnek érzem. Nagy tisztelettel tekintek a MOHOSZ Választmányának valamennyi tagjára, mert sokan közülük több évtizedes vezetői tapasztalattal és kiemelkedő szakmai tudással rendelkeznek, magam is sokat tanultam tőlük az elmúlt évek során. Meggyőződésem, hogy közülük többen is méltón betölthetnék az elnöki tisztséget. Már önmagában is megtiszteltetés számomra, hogy a közösség érdemesnek tartott arra, hogy javasoljon elnökjelöltnek.

Bemutatkozásommal szeretném megosztani mindazt, amit vezetőként fontosnak tartok, és azt a szemléletet, amelynek mentén – a Választmány bizalma esetén – szolgálni kívánom a magyar horgász közösséget és a Magyar Országos Horgász Szövetséget.

Bemutatkozás:

1985-ben születtem Szombathelyen, házas vagyok, két leánygyermek, Borbála (10) és Anna (9) édesapja. Egy átlagos, dolgos családban nőttem fel, ahol a munka, a kitartás és az egymás iránti felelősség természetes érték volt. A horgászatnak nem volt közvetlen családi hagyománya, keresztapámnak és nagybátyámnak köszönhetem, hogy hatéves koromban először botot foghattam a kezembe.

Gyermekeként természetesen a kapás és a halfogás élménye jelentette a legtöbbet. Az évek során azonban rájöttem, hogy számomra a horgászat sokkal több lett: közösség, természet, felelősség és szolgálat. Húszéves koromig versenyszerűen horgásztam, miközben tizenöt-tizenhat évesen már horgászszulit vezettem, versenyeket szerveztem és fiatalokkal foglalkoztam. Ekkor értettem meg igazán, hogy a horgászat egyszerre jelent közösségépítést, természet- és vízvédelmet, valamint felelős halgazdálkodást. Ez a szemlélet azóta is végigkíséri szakmai utamat, és ma is ezt tartom a magyar horgászat egyik legnagyobb értékének.

1999-ben önkéntesként kezdtem dolgozni a Szombathelyi Elektromosok Sporthorgász Egyesületében ifjúsági felelősként, majd titkárként. Életem egyik meghatározó fordulópontja tizenhét éves koromban következett be. Édesapám korai elvesztése miatt részben fel kellett hagynom a versenyszerű finomszereléses horgászattal, mert az élet más feladatokat és felelősséget állított eléem. A horgászáttól azonban nem távolodtam el, sőt egyre inkább a horgászszervezeti munka felé fordultam. Ekkor fogalmazódott meg bennem, hogy ha lehetőségem lesz rá, olyan közösségeket szeretnék építeni, amelyek hosszú távon is értéket teremtenek, és amelyekért ugyanazzal az elkötelezettséggel lehet dolgozni, mint amellyel korábban a versenyhorgászatra készültem.

2004-ben kerültem a Sporthorgász Egyesületek Vas Megyei Szövetségéhez, ahol nappali főiskolai tanulmányaim mellett ifjúsági és információs felelősként dolgoztam. 2011-ben kaptam bizalmat arra, hogy ügyvezető elnökként vezessem a szervezetet. Tanulmányaim során mindig azt kerestem, hogyan lehet a gazdasági szemléletet a közjó szolgálatába állítani. Gazdasági, műszaki, projekt- és nonprofit menedzsment területeken szereztem végzettségeket. Közgazdász mesterdiplomámat a Nyugat-magyarországi Egyetem vezetés-szervezés mesterszakán szereztem meg. A diplomadolgozatom a magyar horgászszervezetek szervezetfejlődési kihívásait vizsgálta. Emellett hivatásos halászati őri, valamint tógazda-horgászvíz-kezelő képesítéssel is rendelkezem.

Életem egyik meghatározó civil szakmai állomása volt, amikor huszonnégy évesen a Nyugat-dunántúli régió civil szervezeteinek bizalmából beválasztottak a Nemzeti Civil Alapprogram Nyugat-dunántúli Regionális Kollégiumába. Fiatalon óriási felelősséget jelentett több száz civil szervezet működési pályázatainak, szakmai programjainak és pénzügyi beszámolóinak értékelése. Ez az időszak alapvetően formálta a civil közösségi gondolkodásomat: megtanultam, hogy egy nonprofit szervezet sikerét nem elsősorban a költségvetése vagy a vagyona, hanem az a közösség határozza meg, amely mögötte áll, illetve a céljai, amik különböző projektekben testesülnek meg. Mindig azon dolgoztam, hogyan lehet a piaci világban bevált gazdálkodási és marketingmódszereket a civil szervezetek, horgászszervezetek javára fordítani úgy, hogy közben megőrizték legfontosabb értéküket: az embereket és a közösséget. Hiszem, hogy a stabil pénzügyi lehetőségek teremtenek lehetőséget a jobb horgászvizek, erősebb horgászszervezetek, több gyermek- és utánpótlás-nevelési programok, színvonalasabb horgászversenyek, valamint a halgazdálkodási vizeket érintő fejlesztések megvalósítására.

Az elmúlt másfél évtizedben munkatársaimmal, önkénteseinkkel és partnereinkkel közösen azon dolgoztunk, hogy az ország egyik legkisebb létszámú területi szervezetéből pénzügyileg stabil és valódi vasi horgász közösséget építő szervezetet hozzunk létre, amelynek középpontjában a vasi horgászvizek, és a horgászok állnak. Ennek a közös munkának köszönhetően a horgászlétszám mintegy ötezer főről közel tizenkétezer főre emelkedett, miközben több mint félmilliárd forint értékű horgászturisztikai és infrastrukturális fejlesztést valósítottunk meg. Megújultak horgásztavaink, közösségi tereink és turisztikai létesítményeink, valamint olyan beruházások indultak el, amelyek hosszú távon szolgálják a horgászokat, természetes vizeinket és a térség fejlődését.

A számok fontos visszajelzést adnak a munkánkról, de önmagukban soha nem jelentettek célt. Számomra mindig az volt a legfontosabb, hogy mögöttük több horgász, erősebb közösségek, rendezettebb vízpartok és élhetőbb horgászvizek álljanak. Ezeket az eredményeket azonban soha nem tekintettem saját sikereimnek. Minden fejlesztés mögött ott állnak munkatársaim, halőreink, önkénteseink, egyesületi vezetőink, partnereink és több ezer horgásztársunk.

Talán ezért is változott meg számomra az évek során a „kapás” jelentése. Gyermekeként azt vártam, hogy az én úszóm merüljön el. Ma a legnagyobb öröm számomra az, amikor egy horgász a munkánknak köszönhetően sikerélménnyel tér haza valamelyik vizünkről, amikor egy gyermek megszereti a horgászatot, egy család együtt tölti az idejét a vízparton, vagy amikor a sokszor láthatatlan háttér munka valódi értéket teremt és generációkat kapcsol össze. Talán a legnagyobb ajándék pedig az, amikor a lányaimmal együtt ülhetünk ki az általunk is fejlesztett vízpartra. Ilyenkor érzem igazán, hogy mindazt, amit gyermekeként a horgászközösségtől kaptam, sikerült továbbadnom a következő generációnak.

Hivatásom és közösségi tevékenységem mellett több társadalmi tisztséget is betöltök. Tagja vagyok a Nyugat-dunántúli Területi Vízgazdálkodási Tanácsnak, elnöke a Vas Vármegyei Mentésügyi Alapítvány Ellenőrző Bizottságának, kuratóriumi tagja a Derkovits Iskoláért Alapítványnak, valamint önkéntesként részt veszek a Pannon Térségfejlesztő Egyesület és a Vas Megyei Turizmus Szövetség munkájában is.

Számos hazai és európai uniós fejlesztési projekt szakmai koordinátoraként és vezetőjeként dolgoztam, amelyek révén több százmillió forint támogatást sikerült értékteremtő közösségi célokra elnyerni. A legjelentősebbek közé tartoznak a Vas vármegyei horgászturisztikai fejlesztések, amelyek az elmúlt évtizedben a horgászati infrastruktúra megteremtését és a térségi turizmus erősítését szolgálták.

A MOHOSZ munkájába is viszonylag fiatalon kapcsolódtam be. Korábban az Ifjúsági Szakbizottság tagjaként részt vettem az országos táborok szervezésében. 2019 óta alelnökként, 2026. május 26. óta pedig megbízott elnökhelyettesként szolgálom a MOHOSZ-t. Részt vettem a HORINFO szakrendszer fejlesztésében, a Nemzeti Horgászturisztikai Stratégiai és Fejlesztési Munkacsoport munkájában, valamint segítettem a tagszervezetek és tagegyesületek civil támogatási programokban való részvételét.

Munkámért több szakmai elismerésben részesültem, ezeket azonban soha nem személyes egyéni sikernek tekintettem. Valamennyi kitüntetésben benne van mindazok munkája, akik nap mint nap velem együtt dolgoznak a magyar horgászatért. Ezek az elismerések számomra elsősorban a közösen végzett munka megbecsülését jelentik, és egyben arra köteleznek, hogy ezt a szolgálatot a jövőben is ugyanazzal az alázattal folytassam.

Hiszem, hogy a vezetés mindenekelőtt szolgálat. Egy olyan közösség szolgálata, amelyet nem irányítani, hanem összefogni, erősíteni és képviselni kell. A MOHOSZ olyan sokszínű, nagy tudású közösség, hogy nem lehet – és nem is szabad – egyetlen ember szervezetévé válnia. Nem hiszek abban, hogy egy jó elnöknek mindenhez a legjobban kell értenie, vagy minden fontos döntést egyedül kell meghoznia. Abban hiszek, hogy a vezető legfontosabb feladata felismerni az emberek tudását, bizalmat adni nekik, teret nyitni a kezdeményezéseiknek, és felelősséget bízni azokra, akik tenni akarnak a közösségért.

Én magam is így kaptam lehetőséget fiatalon. Voltak mellettem olyan emberek, akik hittek bennem, feladatot bíztak rám, hagyták, hogy tanuljak, fejlődjek, és hibáimból is tapasztalatot szerezzek. Úgy érzem, ma már kötelességem továbbadni ugyanezt a bizalmat azoknak, akik elhivatottságot, szakmai felkészültséget és munkát visznek a magyar horgászat ügyébe.

Olyan MOHOSZ elnök szeretnék lenni, aki nem attól erős, hogy minden kérdésre neki van válasza, hanem attól, hogy képes a legjobb embereket egy közös cél érdekében összefogni. Soha nem tartottam gyengeségnek azt mondani, hogy valamiben más többet tud nálam. Éppen ellenkezőleg: egy ekkora szervezet erejét a benne dolgozó emberek tudása, tapasztalata és elkötelezettsége adja. Az elmúlt évek során megtapasztaltam, hogy a legjobb eredmények mindig akkor születnek, amikor munkatársak, önkéntesek, egyesületek és tagszervezetek partnerként dolgoznak együtt. Meggyőződésem, hogy a MOHOSZ jövője is ezen múlik. Nem néhány ember munkáján, hanem azon, hogy képesek vagyunk-e közösen gondolkodni, egymást meghallgatni, a jó kezdeményezéseket támogatni, és teret adni azoknak, akik értéket szeretnének teremteni.

Hiszem, hogy a jövő horgászvezetői ma még sokszor egy egyesület gyermekversenyét szervezik, haltelepítésen segítenek, vagy csendben végzik közösségi munkájukat. A vezetés felelőssége, hogy felismerje ezeket az embereket, lehetőséget adjon nekik, és segítsen kibontakoztatni a bennük rejlő tudást.

Van azonban valami, ami talán minden vezetői tapasztalatomnál jobban formálta a gondolkodásomat: maga a horgászat. A horgászat türelemre, alázatra és felelősségre tanított. Arra, hogy a természet nem alkalmazkodik hozzánk, nekünk kell alkalmazkodnunk hozzá. Megtanított arra is, hogy a siker mögött mindig felkészülés, kitartás, tanulás és közös munka áll, a kudarc pedig nem vereség, hanem lehetőség arra, hogy újragondoljuk a következő lépést. A horgászatban a kapás a cél, de odáig hosszú út vezet. Figyelni kell, tanulni kell, alkalmazkodni kell a körülményekhez, és sokszor változtatni kell a taktikán. Van, amikor csalit kell cserélni, más helyet kell keresni, vagy egyszerűen türelmesen tovább várni. És még így sincs garancia az azonnali sikerre. A horgászat arra tanított, hogy ilyenkor nem feladni kell, hanem tanulni, újratervezni és újra bedobni a szereléket. Úgy gondolom, vezetőként is ugyanerre a szemléletre van szükség.

Ugyanez igaz a természet iránti felelősségünkre is. A víz, a hal és természeti környezetünk számomra soha nem egyszerű erőforrás volt, hanem közös örökségünk. Olyan érték, amelyet nemcsak használnunk, hanem megőriznünk és gyarapítanunk is kötelességünk a következő nemzedékek számára. Ez a szemlélet végigkísérte eddigi munkámat is: mindig arra törekedtem, hogy ne csupán a jelen kihívásaira adjunk választ, hanem olyan döntéseket hozzunk, amelyek hosszú távon is a horgász közösséget és természetes vizeinket szolgálják.

Ha ezt a szemléletet közösen képviseljük, akkor nemcsak a következő évek feladatait tudjuk sikerrel megoldani, hanem tovább építhetünk egy olyan közösséget is, amely méltó módon viszi tovább elődeink örökségét, és biztos alapot teremt a MOHOSZ következő évtizedei számára. Hiszem, hogy egy vezető munkáját végső soron nem a betöltött tisztsége, hanem az általa szolgált közösség és a hátrahagyott értékek minősítik.

Ha a Választmány bizalmából a következő három évben én vezethetem a Magyar Országos Horgász Szövetséget, legjobb tudásommal, teljes elkötelezettséggel és alázattal fogom szolgálni a magyar horgászközösséget. Arra törekszem majd, hogy a rám bízott feladatot úgy végezzem, hogy a döntéseink hosszú távon is a horgászokat, természetes vizeinket és a következő generációkat szolgálják.

Ha pedig a közösség más jelölt mellett dönt, azt ugyanilyen tisztelettel fogom elfogadni. Meggyőződésem, hogy a magyar horgászat ügye fontosabb bármely tisztségnél, ezért a jövőben is ugyanazzal az elhivatottsággal és felelősséggel kívánok dolgozni érte, ahogyan az elmúlt évtizedekben is tettem.

Köszönöm, hogy időt szántak bemutatkozásom elolvasására, és megtiszteltek bizalmukkal.

Szombathely, 2026. június 29.

Horgászüdvözléssel:

Puskás Norbert

Elnök jelölti koncepció

a Magyar Országos Horgász Szövetség jövőjéről.....

„Vizeink. Közösségeink. Jövőnk.”

Bevezetés, alapvetések:

A Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) 80 éves történetének meghatározó időszakához érkezett. Az elmúlt évtizedben olyan országos közösséggé fejlődött, amely egyszerre lát el civil, sport-, természetvédelmi és közfeladatokat, miközben több százezer horgász és családja számára jelenti a természethez vezető utat.

Az előttünk álló évek kihívásai azonban alapvetően különböznek a korábbiaktól. A klímaváltozás, a vízkészletek csökkenése, a természetes élőhelyek átalakulása, a társadalmi szokások változása és a technológiai fejlődés új válaszokat kívánnak. Meggyőződésem, hogy a siker kulcsa már nem pusztán a jelen feladatainak jó színvonalú ellátása, hanem az a képesség, hogy hosszú távon gondolkodjunk, és olyan döntéseket hozzunk, amelyek a következő generációk számára is biztosítják a magyar horgászat jövőjét.

Hiszem, hogy a MOHOSZ aktuális vezetésének elsődleges feladata nem az irányítás, hanem a szolgálat. A MOHOSZ erejét nem elsősorban szervezeti egységei vagy rendszerei adják, hanem azok a horgászok, önkéntesek, halőrök, egyesületi vezetők, szakemberek és munkatársak, akik nap mint nap dolgoznak vizeinkért és közösségeinkért. Az országos szövetség feladata, hogy ezt a tudást, elkötelezettséget és közösségi erőt összefogja, valamint irányt mutasson a jövő kihívásai között.

Ez a dokumentum nem részletes munkaterv és nem intézkedési lista. Sokkal inkább egy vezetői koncepció, amely kijelöli azt az irányt, amerre meggyőződésem szerint a Magyar Országos Horgász Szövetségnek a következő években haladnia kell. Hiszem, hogy a magyar horgászat jövője három egymást erősítő pilléren nyugszik: fenntartható vizeken, erős közösségeken és egy korszerű, szolgáltató szemléletű MOHOSZ-on. Ha ezt a három területet együtt fejlesztjük, akkor nemcsak a jelen kihívásaira adhatunk választ, hanem biztos alapot teremthetünk a magyar horgászat következő évtizedei számára.

Ez azonban nem kizárólag a MOHOSZ feladata, hanem közös nemzeti ügy, amelyben a horgászoknak, a tagszervezeteknek, haltermelőknek, a tudományos életnek, a vízügyi és természetvédelmi szakmának, valamint az állami és önkormányzati partnereknek egyaránt szerepük és felelősségük van. A természet nem a MOHOSZ választási ciklusaiban, hanem évtizedekben gondolkodik. A magyar horgászat jövőjéről sem elegendő néhány évre előre terveznünk. Azok a döntések, amelyeket ma meghozunk – vagy éppen elmulasztunk meghozni –, meghatározzák, hogy gyermekeink és unokáink milyen vizek partján élhetik át ugyanazokat az élményeket, amelyeket mi ma még természetesnek veszünk.

Különös felelősséget jelent számunkra, hogy a hazai halgazdálkodási jogok jelentős része 2030-ban járnak le. A jelenlegi jogszabályi környezet ugyanakkor már lehetőséget biztosít arra, hogy ezek megújítása immár húszéves időtartamra történjen meg. Ez azt jelenti, hogy a következő néhány évben meghozott szakmai döntéseink messze túlmutatnak egy elnöki ciklus időhorizontján.

Bár a jelenlegi elnöki megbízatás három évre szól, olyan vízgazdálkodást segítő, vizes élőhely-fejlesztési és közösségépítő munkát kell végeznünk, amely a magyar horgászat következő húsz évének alapjait határozza meg. Egy felelős vezetőnek nem a saját megbízatásának végéig kell előre látnia, hanem addig, ameddig döntéseinek hatása elér.

Meggyőződésem, hogy a következő évtizedek legfontosabb kérdése nem az lesz, hány horgász él Magyarországon, hanem az, hogy lesznek-e olyan egészséges, vízzel megfelelően ellátott, ökológiailag stabil vizes élőhelyeink, amelyek hosszú távon képesek fenntartani a magyar horgászatot. A klímaváltozás, a vízkészletek csökkenése és az élőhelyek átalakulása olyan kihívások, amelyekre csak összefogással adhatunk választ. A MOHOSZ-nak ezért nem csupán a halgazdálkodás és a horgászok országos szervezetének kell lennie, hanem a hazai horgászvizek, a természet és a vízparti közösségek felelős partnerének is.

A magyar horgászat jövője természetesen nem kizárólag a vizekről szól, hanem legalább annyira az emberekről. Hiszem, hogy a horgászat több mint szabadidős tevékenység: közösséget épít, felelősségre nevel, generációkat kapcsol össze, és olyan értékeket közvetít – türelmet, kitartást, együttműködést és a természet iránti alázatot –, amelyekre a XXI. században egyre nagyobb szükség van. A jövő magyar horgászata egyszerre őrzi hagyományait és nyitott az innovációra. A tudomány, a digitalizáció és a mesterséges intelligencia nem helyettesítheti a helyi tapasztalatot, a horgászok és horgászvezetők tudását, de segítheti a megalapozott döntéshozatalt, a fenntartható halgazdálkodást és vizeink hatékonyabb védelmét.

Stratégiai irányok

1. Fenntartható horgászvizek - „A magyar horgászat jövője a vízzel kezdődik.”

A magyar horgászat jövőjének alapja nem a korszerűbb infrastruktúra, nem a nagyobb telepítési mennyiségek és nem is az újabb beruházások. Mindez csak akkor teremt valódi értéket, ha mögötte megfelelő vízellátottságú és hosszú távon fenntartható vízi ökoszisztéma áll.

A klímaváltozás, a szélsőséges vízjárás és az egyre gyakoribb aszályok ma már nem jövőbeni kihívások, hanem mindennapi valóságot jelentenek a halgazdálkodásban. Ezért a következő évtized legfontosabb feladatának a horgászható vizek megőrzését és alkalmazkodóképességének növelését tartom.

Céлом olyan vízterületek megőrzése és fejlesztése, amelyek nemcsak ma biztosítanak kiváló horgászélményt, hanem évtizedek múlva is egészséges halállománnyal, gazdag élővilággal és stabil ökológiai állapottal szolgálják a magyar horgászatot.

Ennek érdekében a MOHOSZ-nak kezdeményező és meghatározó szerepet kell vállalnia a vízmegtartás, a vízpótlás és a klímaadaptív vízgazdálkodás előmozdításában. Még szorosabb stratégiai együttműködésre kell törekednünk a vízügyi, természetvédelmi, agrár- és tudományos szervezetekkel annak érdekében, hogy a horgászat érdekei összhangban szolgálják Magyarország vízgazdálkodási és természetvédelmi céljait. Kiemelt feladatnak tekintem az ívóhelyek helyreállítását, a mellékágak és holtágak rehabilitációját, valamint a vizes élőhelyek megőrzését és fejlesztését szolgáló állami és európai uniós programok aktív kezdeményezését és támogatását. Ezzel összhangban stratégiai cél az őshonos halfajok állományának megőrzése, a természetes szaporulat feltételeinek javítása, az inváziós fajok visszaszorítása, valamint természetes vizeink ökológiai egyensúlyának és biológiai sokféleségének megőrzése.

Hiszem, hogy a jövő halgazdálkodása erősebben tudományos alapokra épül, mint korábban. A kutatási eredmények, a monitoring rendszerek, a fogási adatok és a helyi szakmai tapasztalatok összehangolásával olyan korszerű döntéstámogatási rendszert kell működtetnünk, amely gyorsan reagál a változó környezeti kihívásokra. A fenntartható halgazdálkodás elképzelhetetlen a hazai haltermelőkkel kialakított szoros stratégiai partnerség nélkül. Közös érdekünk, hogy a horgászvizek öshonos halállományának fenntartása és a minőségi halutánpótlás hosszú távon is biztosított legyen.

Meggyőződésem, hogy a horgászható vizek megőrzése ma már nem kizárólag a horgászok ügye, hanem nemzetstratégiai jelentőségű feladat. Ha sikerül megóvnunk és fejlesztenünk természetes vizeinket, akkor nemcsak a magyar horgászat jövőjét biztosítjuk, hanem Magyarország egyik legfontosabb természeti örökségét is továbbadjuk a következő generációknak.

2. Fenntartható horgász közösségek - „A magyar horgászat jövője az emberekben rejlik.”

A magyar horgászat jövőjét gyakran a halállomány, a vizek állapota vagy a fejlesztések oldaláról közelítjük meg. Mindez valóban meghatározó, de önmagában nem elegendő. A legfontosabb erőforrás mindig maga az ember: az a gyermek, aki először fog horgászbotot a kezébe, az a család, amely együtt tölti idejét a vízparton, az az önkéntes, aki közösségéért dolgozik, és az az egyesületi vezető, aki hosszú éveken át szervezi a helyi horgászéletet.

Hiszem, hogy a magyar horgászat jövője nemcsak vizeink állapotán, hanem közösségeink erején is múlik. A MOHOSZ nem csupán halgazdálkodási és érdekképviselői szervezet, hanem Magyarország egyik legnagyobb természetközeli civil közössége, amelynek küldetése messze túlmutat a horgászaton. Célom olyan közösségek építésének támogatása, amelyek képesek továbbadni a horgászat értékeit a következő generációknak. Nem pusztán több horgászt szeretnék, hanem felelős embereket, akik tisztelik a természetet, aktív szerepet vállalnak közösségük életében, és értéknek tekintenek vizeinkre. A horgászat az egyik legerősebb közösségformáló és nevelő eszköz: türelemre, felelősségre, együttműködésre és a természet iránti alázatra tanít.

A következő években tovább kell erősítenünk a gyermek- és ifjúsági programokat, ugyanakkor legalább ilyen fontos feladatnak tartom a magyar horgásszervezeteket működtető önkéntes közösség megerősítését. A MOHOSZ erejét több ezer egyesületi vezető, tisztségviselő, halór, szakmai munkatárs és önkéntes munkája adja. Kiemelt cél a vezetői utánpótlás biztosítása, az önkéntes munka megbecsülése és az egyesületi vezetői szerep társadalmi presztízsének erősítése. A digitalizáció és a szolgáltató szemlélet egyszerre jelent lehetőséget és kihívást. Az elektronikus ügyintézés egyszerűbbé teszi a horgászok mindennapjait, de nem válthatja ki a személyes közösségeket. A technológia célja az adminisztráció csökkentése, hogy több idő jusson a közösségépítésre, a személyes kapcsolatokra és a helyi horgászélet erősítésére.

Közösen figyelmet kell fordítanunk a családbarát horgászat támogatására, a kulturált és mindenki számára hozzáférhető vízparti infrastruktúra fejlesztésére, valamint az önkéntes közösségi munkák ösztönzésére. A vízparti élőhely-fejlesztések, a környezetvédelmi akciók és a természetvédelmi programok egyszerre szolgálják környezetünk megóvását és közösségeink erősítését.

Meggyőződésem, hogy a MOHOSZ hosszú távú sikerének egyik kulcsa a professzionális civil működés. Olyan szervezetet szeretnék, amely megőrzi közösségi értékeit és társadalmi hitelességét, miközben magas szakmai színvonalon, korszerű szemlélettel és szolgáltató módon működik. A horgászturizmus fejlesztésére is részben közösségépítő eszközként tekintek, amely egyszerre erősíti a vidéki térségeket, a helyi közösségeket és Magyarország természeti értékeinek bemutatását.

Hiszem, hogy a következő évtized legfontosabb feladata a „zöldhorgász” szemlélet fejlesztése, erősítése. Olyan horgász közösséget szeretnék látni, amely számára természetes a felelős vízparti magatartás, a fenntartható halgazdálkodás támogatása és az önkéntes közösségi szerepvállalás.

A digitális jegyet néhány perc alatt meg lehet vásárolni, valódi horgász közösséget azonban csak hosszú évek kitartó munkájával lehet felépíteni. Ha sikerül egyszerre fejlesztenünk közösségeinket, megbecsülnünk önkénteseinket és továbbadnunk értékeinket a következő generációknak, akkor nemcsak a magyar horgászat jövőjét biztosítjuk, hanem hozzájárulunk egy felelősebb, egészségesebb és természetszeretőbb társadalom építéséhez is.

3. Megújuló MOHOSZ- „A jövő szervezetét nem a mérete, hanem a szolgálata teszi naggyá.”

A Magyar Országos Horgász Szövetség az elmúlt évtizedben jelentős fejlődésen ment keresztül. Egységes országos rendszert épített ki, korszerű digitális szolgáltatásokat vezetett be, megerősítette szakmai szerepét, és olyan közfeladatokat lát el, amelyekre korábban nem volt példa a hazai civil szférában. Ezek olyan eredmények, amelyekre büszkék lehetünk, és amelyekre a jövőt is építenünk kell.

Meggyőződésem ugyanakkor, hogy a következő évek legfontosabb feladata már nem a MOHOSZ nagyobbá tétele, hanem „jobbá” tétele. Olyan országos szövetséget szeretnék, amely továbbra is szakmailag hiteles, pénzügyileg stabil, emberközpontú és szolgáltató szemléletű, miközben megőrzi civilségéből fakadó közösségi erejét és társadalmi hitelességét. A MOHOSZ jövőben nem csupán országos irányító szervezetként, hanem a tagszervezetek valódi szakmai partnereként kell működnie. Hiszem, hogy a XXI. század sikeres civil szervezete a bizalomra, az együttműködésre és a szolgálatra épül.

A központ feladata nem csupán az országos koordináció, hanem magas színvonalú szakmai, halgazdálkodási, jogi, informatikai, pályázati és kommunikációs támogatás biztosítása a területi szervezeteknek. Kiemelt jelentőséget tulajdonítok a szubszidiaritás elvének. Meggyőződésem, hogy a legtöbb kérdésben azok tudnak felelős döntést hozni, akik a legközelebb állnak az adott vízterülethez és közösséghez. Az országos szabályozásnak egységes kereteket kell biztosítania, ugyanakkor megfelelő mozgásteret kell hagynia a helyi sajátosságok figyelembevételére. A digitalizáció fejlesztését tovább kell folytatnunk, de kizárólag úgy, hogy az egyszerűbbé tegye a horgászok, az egyesületek és a tagszervezetek mindennapi működését. A technológia nem cél, hanem eszköz: az átláthatóbb működést, a jobb szolgáltatásokat és a hatékonyabb ügyintézkést kell szolgálnia.

A MOHOSZ egyik legnagyobb értéke az a tudás és tapasztalat, amely a horgászegyesületekben, területi szövetségekben és szakmai közösségekben felhalmozódott. Fontos feladatnak tekintem a tudásmegosztás, a vezetőképzés, és a generációváltás támogatását, hogy a tapasztalat és a megújulás egyszerre legyen jelen szervezetünk működésében.

A következő években továbbra tudatosan kell élnünk a hazai és európai uniós fejlesztési lehetőségekkel. A beruházások célja azonban nem lehet önmagukban az infrastruktúra fejlesztése, hanem az, hogy valódi értéket teremtsenek a horgászok, a helyi közösségek, természetes vizeink és a vidéki térségek számára.

Kiemelten fontos feladatnak tartom a MOHOSZ kommunikációjának megújítását. Nem elegendő jól dolgoznunk, munkánk eredményeit hitelesen és közérthetően is be kell mutatnunk. A versenysport mellett az utánpótlás nevelés, a közösségépítés, a halgazdálkodás és a horgászturizmus területén végzett értékteremtő munka méltó arra, hogy a társadalom szélesebb körben is megismerje. Meggyőződésem, hogy a megújuló MOHOSZ legfontosabb ismérve nem egy új szervezeti ábra vagy új szabályzat lesz, hanem egy új vezetői szemlélet. Olyan szervezetet szeretnék működtetni, amelyben a központ és a tagszervezetek kapcsolatát nem alá-fölrendeltségként, hanem értékteremtő partnerségként értelmezi, ahol minden döntés végső mércéje ugyanaz a három kérdés:

Segíti-e a magyar horgászokat? Erősíti-e közösségeinket? Hozzájárul-e természetes vizeink és a halállomány megőrzéséhez?

Ha erre a három kérdésre minden esetben őszinte igennel tudunk válaszolni, akkor jó úton járunk.

A következő három év stratégiai prioritásai

A fentiekben bemutatott jövőkép hosszú távra jelöli ki a magyar horgászat fejlődésének stratégiai irányait. A következő három év ugyanakkor kiemelkedő jelentőségű lesz, ezért tíz olyan stratégiai prioritást mutatok be, amelyekben a következő ciklus során konkrét előrelépést kívánok elérni, és amelyek megvalósítását a MOHOSZ jövője szempontjából meghatározónak tartom.

1. Felkészülés a 2030-as halgazdálkodási jogok megújítására

Országos szakmai program elindítása a 2030-ban lejáró halgazdálkodási hasznosítási jogok megújításának előkészítésére. Ennek első lépéseként kezdeményezni kívánom a mindenkori Kormánnyal és az érintett szakminisztériumokkal a stratégiai egyeztetések megkezdését, hogy időben, közösen meghatározhassuk a 2030 utáni halgazdálkodási rendszer céljait, elvárásait és feltételrendszerét.

Meggyőződésem, hogy ezzel biztosítható, hogy a magyar horgászszervezeti rendszer a következő húsz évben is meghatározó szereplője maradjon hazánk természetes vizeinek fenntartható kezelésében.

2. Horgászható vizek fejlesztése

Halgazdálkodási vízterületek élőhelyfejlesztési programjainak elindítása, amelynek középpontjában a vízmegtartás, a klímaváltozáshoz alkalmazkodó halgazdálkodás, az őshonos halfajok állományának megőrzése, a természetes szaporulat feltételeinek javítása, valamint a vízügyi, természetvédelmi és tudományos együttműködések erősítése áll.

A következő három év egyik kiemelt feladata a MAHOP Plusz–1.3.1-2025. pályázat rendelkezésre álló támogatási forrásainak teljes körű lehívása, a pályázatok mielőbbi benyújtása, valamint a 2028 utáni európai uniós fejlesztési ciklus előkészítése.

Céлом, hogy a MOHOSZ és tagszervezetei meghatározó szereplői legyenek a hazai és európai uniós fejlesztési források felhasználásának, biztosítva ezzel természetes vizeink és horgászati infrastruktúránk hosszú távú fejlődését.

3. A horgászközösségek, utánpótlás programok megerősítése

Kiemelt célom a „HUNOP program” továbbfejlesztése és az Ifjúsági Bizottság országos koordináló szerepének megerősítése. Fontosnak tartom, hogy a bizottság új kezdeményezésekkel és megfelelő felelősségi körrel önállóan irányítsa a gyermek- és ifjúsági programokat, a családi horgászat fejlesztését és a természetismereti nevelést. Legalább ilyen fontos feladat az önkéntesek, halőrök, egyesületi vezetők és a következő horgászvezetői generáció megbecsülése és felkészítése.

Országos tudásmegosztási rendszert kívánok elindítani rendszeres szakmai fórumokkal, vezetőképzésekkel, regionális MOHOSZ horgászközösségi találkozókkal. Fontosnak tartom, hogy a jól működő egyesületek és tagszervezetek tapasztalatai, jó gyakorlatai az egész horgászszervezeti rendszer számára elérhetővé váljanak, miközben tovább erősítjük az együttműködést az önkormányzatokkal, oktatási intézményekkel, civil, természetvédelmi és vízügyi partnereinkkel.

4. A MOHOSZ szervezeti működésének megújítása

Napjainkban egy közfeladat ellátó országos civil szervezet a közös felelősségvállalásra, a szakmai párbeszédre és az átlátható működésre kell, hogy épüljön. Kiemelten fontosnak érzem a MOHOSZ Alapszabályának felülvizsgálatát annak érdekében, hogy – ahol ez szakmailag indokolt – az elnök és a főigazgató kizárólagos döntési jogkörei közül több feladat és felelősség kerüljön az Elnökséghez, a Választmányhoz vagy esetleg állandó szaktanácsadókhoz. A jövőbeni működés egyik alapelve kell legyen, hogy a felelősség és a döntési lehetőség minél szélesebb körben megosztásra kerüljön.

Az előzőekben leírt célok érdekében valódi, önálló és felelősségteljes szerepköröket kívánok biztosítani az elnökség és a szaktanácsadók, valamint az OHSZK vezetői számára. Javaslom továbbá, hogy a Felügyelő Bizottság vezetője állandó jelleggel és az Ifjúsági és Oktatási Szaktanácsadó, az Országos Versenysport Bizottság vezetői a témák függvényében meghívottként, tanácskozási joggal vegyenek részt az Elnökség ülésein, erősítve ezzel a szakmai párbeszédet és a döntések megalapozottságát.

Kiemelt célom a szervezeti béke, a kölcsönös bizalom és az együttműködő szervezeti kultúra megteremtése. Fontosnak tartom, hogy a MOHOSZ tudatosan ismerje el és támogassa azokat a horgászvezetőket, önkénteseket és közösségi szereplőket, akik kiemelkedő munkát végeznek a horgászközösségekért és természetes vizeinkért. A felhalmozott tudás, tapasztalat és kapcsolatrendszer megőrzése mellett fel kell készítenünk és felelősséghez kell juttatnunk a következő vezetői és szakmai generációt.

5. Szolgáltató szemléletű, partnerközpontú MOHOSZ

A MOHOSZ központjának feladata nem csupán az országos irányítás, hanem a tagszervezetek, horgászegyesületek és halgazdálkodásra jogosultak szakmai támogatása. Céлом egy gyorsabb, egyszerűbb és kiszámíthatóbb működés kialakítása, amely magas színvonalú szakmai szolgáltatásokat, korszerű belső kommunikációt és folyamatos párbeszédet biztosít a teljes horgászszervezeti rendszer számára.

A szolgáltató szemlélet erősítése érdekében kezdeményezem egy központi online bejelentő és javaslatkezelő rendszer kialakítását, amely egységes keretet biztosít a horgászok számára a konkrét, pontosan beazonosítható ügyek, vízterületekkel kapcsolatos problémák és fejlesztési javaslatok benyújtására. A rendszer nem a MOHOSZ közvetlen ügyintézési felületét jelentené, és nem általános panaszfalként működne, hanem biztosítaná, hogy a bejelentések az illetékes tagszervezethez vagy halgazdálkodásra jogosulthoz kerüljenek, ahol azok szakmai kivizsgálása és értékelése megtörténhet.

Céлом egy átlátható, nyomon követhető és egységes ügykezelési rendszer kialakítása, amelyben minden érdemi bejelentés választ kap. Amennyiben az adott ügyben intézkedésre van szükség, arról megfelelő tájékoztatást kell adni. Ha pedig a probléma nem a MOHOSZ vagy az illetékes halgazdálkodásra jogosult hatáskörébe tartozik, vagy szakmailag nem kezelhető, azt is világosan és indokolással együtt szükséges jelezni. Meggyőződésem, hogy a korrekt tájékoztatás, az átlátható ügykezelés és a folyamatos visszajelzés hosszú távon erősíti a horgászok bizalmát, miközben tiszteletben tartja a tagszervezetek önállóságát.

6. A projektek fejlesztési rendszerének professzionális megerősítése

Kiemelt feladatommak tekintem a Nemzeti Horgászturisztikai Stratégia keretében rendelkezésre álló fejlesztési források, valamint a MAHOP Plusz programok által biztosított támogatási lehetőségek mielőbbi kihasználását, a támogatási kérelmek felgyorsított előkészítését és benyújtását, továbbá a következő európai uniós fejlesztési ciklus időbeni szakmai előkészítését. Az idei év és a következő évek több milliárd forintos fejlesztési programjai már olyan szervezeti és szakmai feladatot jelentenek, amelyeket a jelenlegi kapacitásokra építve nem lehet hosszú távon biztonságosan és szabályszerűen megvalósítani.

Elengedhetetlen a fejlesztési és projektmenedzsment-kapacitások megerősítése, a megfelelő humánerőforrás biztosítása és olyan professzionális szervezeti háttér kialakítása, amely képes a pályázatok előkészítésére, a támogatások eredményes lehívására és a projektek szabályszerű lebonyolítására.

A siker kulcsa nem csupán a források rendelkezésre állása, hanem az is, hogy legyen elegendő felkészült szakember azok felelős és hatékony felhasználására.

7. A MOHOSZ kommunikációjának és társadalmi megítélésének megújítása

Kiemelt célom a kommunikáció megújítása, a digitális felületek fejlesztése és a horgászközösségek gyorsabb, közvetlenebb tájékoztatása. A megújuló honlap tematikus felépítésével összhangban a közösségi média kommunikációját is egységes alapokra kell helyezni. Első ütemben a Facebook, ezt követően a TikTok, valamint a YouTube és az Instagram-csatornák tudatos fejlesztését tartom szükségesnek, egységes tartalomstratégia mentén.

Fontosnak tartom, hogy a MOHOSZ rendszeresen bemutassa eredményeit, fejlesztéseit és jó gyakorlatait, miközben nyitott, kétirányú párbeszédet folytat a horgászokkal és a tagszervezetekkel. A hiteles kommunikáció nem öncélú marketing, hanem a közösségépítés egyik legfontosabb eszköze.

Kiemelt szerepet szánok a Magyar Horgászat Nagykövetei programnak és a hiteles szakmai véleményformálók bevonásának, akik képesek a horgászat értékeit – a természet szeretetét, a fenntarthatóságot, a közösségépítést és a kulturált horgászatot – széles társadalmi rétegekhez eljuttatni. Nagyobb hangsúlyt kívánok helyezni a horgászturizmus országos kommunikációjára is. A turisztikai és szakmai partnerekkel együttműködve rendszeresen be kell mutatni a horgászat gazdasági, turisztikai és vidékfejlesztési jelentőségét, hogy a magyar horgászat méltó helyet foglaljon el az aktív turizmus országos stratégiájában.

A kommunikáció megújításának fontos része a Magyar Horgász magazin jövőjének közös újragondolása is. A nyomtatott és digitális média gyorsan változó környezetében át kell tekinteni a lap hosszú távú szerepét, tartalmi irányait és működési modelljét. Ebben számítok a MAHOR Szerkesztőbizottságának, a szerkesztőség munkatársainak és a horgászvezetők szakmai támogatására. A kommunikáció hatékonyságának alapja a rendelkezésre álló tartalom-előállító kapacitások összehangolása. A Magyar Horgász magazin, a szakmai kiadványok, televíziós partnereink, a területi szövetségek, a horgászegyesületek, a versenysport kiemelkedő képviselői és szakmai partnereink által készített értékes tartalmak közös rendszerbe szervezésével olyan egységes MOHOSZ kommunikáció építhető fel, amely hitelesen mutatja be a magyar horgászat eredményeit, közösségi életét és értékeit.

8. A digitalizáció új szakasza

A HORINFO és az elektronikus ügyintézés fejlesztését tovább kell folytatnunk annak érdekében, hogy a digitális szolgáltatások még egyszerűbbé, gyorsabbá és felhasználó barátabbá tegyék a horgászok, az egyesületek és a tagszervezetek mindennapi működését. A digitalizáció azonban nem önmagáért való cél. Olyan fejlesztéseket tartok fontosnak, amelyek csökkentik az adminisztratív terheket, támogatják a halgazdálkodási és egyesületi munkát, valamint korszerű döntéstámogatási lehetőségeket biztosítanak a szervezet számára.

Meggyőződésem, hogy a technológia nem helyettesítheti a közösségeket. Éppen ellenkezőleg: az adminisztráció egyszerűsítésével több időt kell biztosítani a személyes kapcsolatokra, a közösségépítésre és a helyi horgászélet erősítésére. A digitális fejlesztések akkor tekinthetők sikeresnek, ha egyszerre javítják a szolgáltatások színvonalát és erősítik a magyar horgász közösségeket.

9. Stratégiai partnerségek erősítése

A MOHOSZ hosszú távú sikere csak erős stratégiai partnerségekre épülhet. A mindenkori Kormánnyal és az érintett szakminisztériumokkal és intézményeikkel a kölcsönös bizalomra, a szakmaiságra és az együttműködésre épülő kapcsolat kialakítására és fenntartására kell törekednünk. A MOHOSZ feladata nem csupán a horgászok érdekeinek képviselése, hanem az is, hogy aktív szakmai partnerként hozzájáruljon Magyarország vízgazdálkodási, természetvédelmi, agrár-, vidékfejlesztési, turisztikai és társadalmi céljainak megvalósításához.

Kiemelt stratégiai partnerként tekintek a hazai haltermelőkre. Meggyőződésem, hogy a MOHOSZ és a magyar haltermelők közös felelősséget viselnek a horgászvizek öshonos halállományának fenntartásáért és fejlesztéséért. A jövőben még szorosabb szakmai együttműködésre kell törekednünk annak érdekében, hogy a minőségi halutánpótlás, a fenntartható halgazdálkodás és természetes vizeink ökológiai állapotának javítása hosszú távon is biztosított legyen.

10. Egységes, stabil és jövőorientált MOHOSZ

Olyan országos szövetséget szeretnék vezetni, amely egyszerre őrzi a magyar horgászat hagyományait, nyitott az innovációra, megbecsüli közösségeit és minden döntésében a horgászok, a természet és a közjó érdekeit szolgálja.

Hiszem, hogy a következő három év legfontosabb eredménye nem csupán az lesz, amit megépítünk vagy létrehozunk, hanem az is, hogy sikerül-e egy erősebb, nyugodtabb, demokratikusabban működő, szakmailag felkészültebb és egymás iránt nagyobb bizalommal forduló MOHOSZ-t átadnunk a következő generációnak.

Zárszó

A horgászat számomra soha nem csupán szabadidős tevékenységet jelentett. Megtanított tisztelni a természetet, türelmesnek lenni, felelősséget vállalni és közösségben gondolkodni. Ezek az értékek vezettek eddigi szakmai munkám során, és ezek mentén kívánom szolgálni a Magyar Országos Horgász Szövetséget is. Hiszem, hogy a MOHOSZ legnagyobb értéke nem a szervezeti rendszerében, hanem a több százezer horgászban, valamint abban a több ezer önkéntesben, egyesületi vezetőben, halórban és munkatársban rejlik, akik nap mint nap dolgoznak közösségeinkért és természetes vizeinkért.

A következő évek legfontosabb feladatának egy olyan szervezeti kultúra erősítését tartom, amely a bizalomra, az együttműködésre, a szakmaiságra és a közös felelősségvállalásra épül. Olyan MOHOSZ-t szeretnék, amely egyszerre stabil, korszerű, emberközpontú és nyitott a megújulásra, miközben hű marad a magyar horgászat hagyományaihoz és értékeihez.

A jövő sikerének kulcsa az együttműködés. A horgászok, a tagszervezetek, a munkaszervezet, a haltermelők, a tudományos élet, a vízügyi és természetvédelmi szakemberek, valamint a mindenkori Kormány együttműködése teremtheti meg azt a biztos alapot, amelyre a következő generációk magyar horgászata épülhet.

Ezt a programot közös gondolkodásra hívó vezetői koncepciónak tekintem. Amennyiben a Választmány bizalmat szavaz számomra, ezt a feladatot alázattal, nyitottsággal és teljes felelősséggel kívánom végezni. Hiszem, hogy közös munkával nemcsak egy erősebb és sikerebb MOHOSZ-t építhetünk, hanem olyan természeti és közösségi örökséget is hagyhatunk magunk után, amelyre a következő generációk is büszkék lehetnek.

„Közösen. Felelősséggel. A magyar horgászatért!”

Szombathely, 2026. június 29.

Horgászüdvözléssel:

Puskás Norbert